

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség lapja

www.kolping.hu

2006. AUGUSZTUS 20.

Az augusztus 20.-i Szent István ünnepén szép számmal vettek részt Kolpingosaink, a Bazilika előtti Szentmisén és az azt követő körmeneten

KOLPING ÍRÁSAIBÓL

KOLPING ADOLF ÉLETRAJZA

Kolping, a gyermek és mesterlegény II.

Édes anyja halála után került katonai sorozás alá is. Magas számot huzott és ez mentette meg a katonaságtól.

Jeles emberek életiratában, kik saját erejükkel emelkedtek a szegénységből és alacsony sorshól magasra, többször olvashatjuk, hogy minden szabad perczőket, mely a munka és kenyérszerzés után nekik fenmaradt, szellemi kincsek gyarapítására fordították, sőt egész éj-

- nagyon gyakran kiseded lámpa szomorú fényénél, tanulva, olvasva töltötték el. Sokan, kik később nagy hirre vergődtek, tudásuk kincseit leirhatatlan fáradtság és rendkívüli nélkülözések árán szerezték meg. Legtöbbnyire eredeti emberek ezek, kik nem, mint mi, az iskola szűk keretében mozognak, s kik, ha nem is mindig, de gyakran nagyot teremtenek. Kolpingban is volt valami ebből az őseredetiségből, romlatlan erőből, - egész lénye, összes működése ezt hirdette; és ő ezt az erőt a saját maga iskolájában sajátította el azon leküzdhetetlen tanulási és művelődési ösztön által, mely őt czipész-inas és legény korában lelkesítette. Ez az ösztön nem hagyta nyugodni - Mindenütt könyvet keresett; munkája közben is rendszeren ott feküdt könyve, melyből szabad perceiben olvasott; az étkezés után üdülésre szánt rövid időt, különösen a drága esti órákat, sőt nem ritkán az éjjeli órákat is olvasással töltötte. Ez olvasási vágy miatt sokszor keserű szemrehányásokkal illette őt egyik-másik mester, kik azonban készséggel elismerték, hogy kötelességeit pontosan teljesíti. Nem

levén tanácsadója, mindent elolvasott, ami csak keze ügyébe akadt, a „Piros tojások” írójának (Schmid Kristófnak) megható elbeszéléseit, (melyek még ma is többet érnek, mint holmi nagy port verő művek), népiratokat, életrajzokat, természeti leírásokat, szent beszédek tarka egymásutánban. Különösen mély benyomást tettek rá: a szentek élete, mely az ifjuság művelődésének kétségkívül egyik legjelesebb eszköze: - az eléggé nem méltányolt népies író Cochem Márton kapuczinus atyának épületes iratai, és a tréfás Abraham Sancta Clara, ágostonrendi szerzetes és udvari szónok predikációi. Kétséget sem szenved, hogy a szeszélyes öreg udvari szónoknak történetekkel és adomákkal fűszerezett és a legegészségesebb humortól duzzadó predikációi, nemcsak mély benyomást gyakoroltak rá, de sőt e szellemi táplálék eredménye egész életén át észlelhető volt benne; mert amiben csak kevés szónok és író ügyes, Kolping művészi kézzel tudta a szükség idején még a legkomo-lyabb igazságokat és legmegragadóbb gondolatokat is tréfás alakban kötni a hallgatók és olvasók szívére. És lehet, hogy épen e korabeli olvasmányai- ban rejlik egyik oka annak, hogy naptárai és népiratai oly erős viszhangra találtak a műhelyben és családokban, városon és falun egyaránt.

Nagyon csalódnék mégis, aki ezek után Kolpingot száraz könyvmolynak

tartaná. Amily buzgó barátja volt ő a könyveknek, ép oly mélyen szerette a természetet. Nem szerezte mindig a szobát. Már gyermek kori kedvének tárgyai voltak a szabad természet, a halom és berek, mező, folyó és a csilagos ég. Szülőföldje, legalább annak közvetlen környezete, nem számítható az ugynevezett regényes vidékek közé, melyekben a természet nagyszerű ellentétek által tündöklök; de van benne valami vonzó és elbájoló. A falusi élet kellemessége, az ő gyakori tartózkodása künn a mezőn és az erdőségben, melyek szépségei iránt volt helyes érzéke, erős nyomokat hagyott lelkében, - és e benyomásokat kitünően értékesítette később elbeszéléseiben. A nép erkölcséit, nyelvét, szokásait; a majorokban és parasztviskókban nyüzsgő életet és szellemet, földieinek erényeit és hibáit vizsga figyelemmel kísérte, és naptáiraiban és lapjában mesteri vonásokkal rajzolta.

Miután Kolping mesterségét néhány éven át a falusi műhelyekben folytatta, - kettős indok vezette őt a városba. Először is mesterségében óhajtott tökéletesedni, másodsor és legfőképp a művelődés után való vágy nem hagyta nyugodni, Nagyobb műhelyekben jutott és talált azokban sok munkástársat mindenféle országból. De egyúttal alkalma nyílt megismerni a korabeli mesterlegények állapotának egész nyomorát. Nem mintha ezek mind elvetemültek lettek volna; jóra való fiatal ember is volt köztök elég; de a legnagyobb rész anyagilag és folytatás a 6. oldalon >

A kezdés öröme

Az iskolaév kezdete vegyes érzéseket vált ki belőlünk. Az új tanév a titokzatos jövő varázsával tölt el. Vágyaink, terveink beteljesülésével kecsegtet. Ugyanakkor szorongás és bizonytalanság is ül szívünkre. Meg tudtunk-e felelni a követelményeknek? Sikeresen fejezzük-e be azt, amit elkezdtünk? Isten a jövő Ura. Ő „előttünk” van! Ne csak újrakezdés, ilyenkor is bízunk újra életünket Krisztusra.

A KEZDET NEHÉZ

„Minden kezdet nehéz” – tartja a mondás. Azért, mert nehéz akarni. Nem „akaratoskodni”! Azt mindenki még a kisgyermek is tud. Álmodozni és tervezgetni is könnyű. Ám a tervezés más, mint a tervezgetés. A tervezés reális alapokon nyugszik. Tervezgethettek magának egy álompalotát, de tervezni csak olyan házat tudok, amit képes is vagyok fölépíteni. Amikor életemet tervezem, akkor igaz és helyes alapelvekből kell kiindulnom. Továbbá figyelembe kell vennem saját képességeimet. Nem táplálhatok magam fölül illúziókat.

Nem abból kell kiindulnom, hogy milyen lehetnék, hanem abból, hogy mivé lehetek. Ehhez bizony alázat kell.

Az alázat igazság – mondja Avillai Szent Teréz. Őszintén szembe kell néznem magammal. Nem szabad túlságosan leértékelni magamat.

De az is helytelen, ha többet tartok magam fölül, mint ami vagyok. Nekem önmagamra kell lennem. Mindenkitől lehet valamit tanulni.

Csak hogy helytelen az a magatartás, ha folyvást összehasonlítgatom magamat másokkal. Tőlem nem azt fogja számon kérni az Isten, hogy milyen volt a „másik”, hanem azt, hogy milyen voltam én.

Nem szabad engednem a kísértésnek, hogy folyvást a körülményekre hivat-

kozzam, és másokra tereljem a felelősséget, nekem kell vállalnom. Jogaim csak akkor vannak, követelményekkel csak akkor állhatok elő másokkal szemben, ha előzőleg már én is letettem valamit az asztalra. Ez bizony nehéz. Minden kezdés és újrakezdés nehéz.

ÖRÖM NÉLKÜL NEM MEGY

Boldog Adolf Kolping atya írja: „Öröm nélkül nem lehet élni, különösen akkor, amikor az ember fiatal”. Minden az öröm és boldogság körül forog a világon. Még a bűnöket is azért követik el az emberek, mert örömet akarnak szerezni maguknak. A sokat emlegetett „örömszerzés” s ha netán ez másnak is jölesik, az kész szerencse.

De itt a hangsúly a saját örömömön van. Nem kétséges, hogy a nagy elhatározások és akarások, elszánások a várható áldozatoktól, némi félelemmel töltik el az embert. Az újrakezdés nehéz, főleg ha az embernek a múltban már voltak kellemetlen tapasztalatai. Ilyenkor „bátorításként” jó, ha ártatlan örömmel erősítjük meg lankadó szívünket. Ilyen öröm lehet a tisztaság kikapcsolódás, becsületes szórakozás. Mértékkel evés-ivás, sportolás, tv-nézés stb. Ám az örömnek akkor van csak jó „íze”, ha azt másokkal is megosztjuk. Fontos tehát az együttlét. A Kolping-mozgalom, a maga egyesületi életével

erre az együttlétre tanít. Hogyan osszuk meg másokkal örömeinket, és hogyan szerezzünk másoknak örömet. A keresztény „örömszerző” nem magának, hanem a másoknak szerez örömet, s ennek gyümölcseként még nagyobb öröme jut. Ám ez a természetfölötti öröm sem mennyiségében, sem minőségében, sem „idejében” előre nem számítható ki.

Hit kell hozzá, mert a másik szolgálatából fakadó öröm már krisztusi ajándék, és nem a mi megtervezett „örömprogramunk” kiszámítható eredménye. Ezért is húzódoznak sokan az ilyen örömtől.

Nekik olyan öröm kell, ami „beprogramozott”, s folyvást bosszankodnak, ha a várt öröm „nem jön be”. Ezen nem kellene csodálkozniuk. Hiszen az ilyen ember nem „a másoknak megfelelő módon” szerez és okoz – állítólag – örömet felebarátjának. Aztán csodálkozik, hogy a másik nem örül annak, amit ő örömként tételezett. Az örömet nem „várni” kell. Az örömet „csinálni kell”. A munka, az alkotás öröme a legtisztább öröm. Csak az első lépés nehéz. Már egy kis eredmény is nagy öröm forrása lehet. Nem szabad ezt az alkalmat elmulasztanunk.

VENI SANCTE...

„Veni Sancte Spiritus” – „Jöjj Szentlélek úristen”, hangzik az új iskolaév kezdetfolytatás a 6. oldalon >

A hit megtartó erő a legnehezebb időkben is

Szent István keresztény Európát álmódott a magyarságnak, ehhez képest ma Európának még a „keresztény” szó is gondot jelent. Másrészt a mai Magyarország vezetői ugyanolyan ellentmondásosan viszonyulnak a kereszténységhez, mint Európához, sokan inkább Amerika, illetve Oroszország irányába vinnék el a magyar külpolitikát.

Mindezek tükrében hol a helye a magyarságnak a keresztény(nek hitt) Európában? Erről, valamint aktuális erkölcsi-politikai kérdésekről beszélgetünk Orbán Viktorral, a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség elnökével.

Európának és az európai népeknek nemcsak a története, hanem jelene sem képzelhető el a kereszténység nélkül. Magát az uniót is keresztény meghatározottsággal álmódta meg az alapító atyák. Az életünkben, a döntéseinkben, a kultúránkban, szavunk járásában, reményeinkben és kétségeinkben sokkal több a keresztény „ösztön”, mint azt az első látásra gondolnánk. Ezer évet, sőt kétezer évet nem lehet a génekből kitörölni, legyen bármilyen maró a lúg, amellyel oldani akarják.

Sokan vannak, akik mégis kizárólag a múlt, a történelem, a hagyomány egy darabjának tekintik ezt az örökséget. Mások viszont-s ők sincsenek kevesen-továbbra is ezt tartják az európai kultúra legfontosabb fundamentumának, s nem hajlandók lemondani arról a biztonságáról, amit ez a fundamentum a jövő számára jelent. Olyan világban élünk, ahol ha nem ragaszkodunk ahhoz, ami a miénk, akkor azt a kisebb-nagyobb szélviharok elragadják tőlünk. Így van ez a keresztény hittel is.

Nekünk, magyaroknak ötven év hivatalos ateizmus után megadatott a lehetőség, hogy az elkényelmesedett, talán kicsit kiábrándult Európának megmu-

tassuk, milyen nagy megtartó erő tudott és tud lenni a hit a legnehezebb időkben is. Ennek a „felmutatásnak” a sikerre persze megint csak elsősorban attól függ, hisszük-e mi magunk is, hogy ez a megtartó erő a XXI. század viszonyai között is életképes.

Egyre nehezebb egy mai politikusnak hitről, erkölcsről beszélnie. Nemcsak azért, mert kiüresedtek a szavak, hanem azért is, mert egy politikusnak állandóan kompromisszumokat kell kötnie céljai eléréséhez. Ön hova állítja be ezek ismeretében az erkölcsi mércét?

Erkölcös döntéseket hozni, erkölcsösen élni soha és sehol sem egyszerű. Áldozatok nélkül nem is megy. De valóban, mintha manapság, s különösen a politika világában nehezebb lenne megfelelni annak a mércének, amit nem mi állítunk magunk elé, hiszen akkor nem lenne más dolgunk, mint hogy lehetőleg alacsonyra tegyük a lécet. A mérce, amihez cselekedeteinket igazítjuk, nem szubjektív döntés, még csak nem is valamilyen közmegegyezés eredménye, hanem elfogadása a keresztény erkölcsi világtrendnek, még ha nem is valamilyen közmegegyezés eredménye, hanem elfogadása a keresztény erkölcsi világtrendnek, még ha nem is tudunk mindig, minden helyzetben ennek megfelelni. De a mérce azért marad! Elterjedt félreértés, hogy erkölcsös ember nem köthet kompromisszumokat. Ha valaki szilárd etikai alapokon áll, akkor el tudja dönteni, hogy az emberek érdekében, akiknek jót akar, meddig mehet el a saját álláspontjának módosításában.

Sok szó esik manapság a magyar döntéshozók többnyire „reformokat” emlegetnek. Ehhez képest inkább megszorító intézkedésekről beszélhetünk, ha a választások utáni kormánydöntéseket nézzük. Sokan azt is elmondják, ugyanezeket a lépéseket a Fidesznek is meg kellett volna tennie, mert olyan nyira nagy bajban van az ország. Valóban így van, vagy lenne másik alternatíva is a magyar gazdaság helyrehozatalára?

Még mielőtt arról beszélnék, hogy

milyen intézkedésekre van szükség a magyar gazdaságban, egészségügyben, oktatáspolitikában 2006 nyarán, szembeszélünk kell azzal az újkori demokráciánkban példa nélküli helyzettel, hogy fél éven keresztül, sőt az elmúlt két esztendőben éppen az ellenkezőjét hallottuk a kormány részéről mindannak, amire most készülnek. Jólétről, adócsökkentésről, tizenharmadik havi nyugdíjról, a kapukon dörömbölő európai fizetőeszközzel szolt a propaganda, s akik a becsapott emberek szemétföl akarták nyitni, azokat bírósági feljelentéssel fenyegették. Gondoljon csak a vizitdíj vagy a tandíj ügyére. Nem az történt, hogy a számokat egy kicsit kozmetikázták, egy-két kellemetlen tény elhallattak, néhány nagyvonalú ígéretet csak kisebb-nagyobb késéssel teljesítettek, hanem az, hogy éppen az ellenkezőjét mondták nemcsak annak, ami van, hanem annak is, ami lesz. Szent Ágoston azt írta, „ha többé nem tisztelik az igazságot, vagy akár csak kicsit is csökken a becse, minden kétségessé lesz”.

Hogy mit tettünk volna mi, ha a kormányzás lehetősége és terhe megadott volna nekünk, arról nincs sok értelme vitatkozni, hiszen nem adatott meg. Annyit mégis el kell mondanunk, hogy a mi választási programunknak volt egy olyan eleme, melyre az egész rendszer sikerét építettük. A magyar vállalkozói világ izmosításával, jelentős járulékcsökkentéssel kívántuk erősíteni a gazdaságot, hogy a több munkahelyből nagyobb növekedés és több adó lehessen, amely képes újra megteremteni a pénzügyi egyensúlyt. Nem abból a kevésből akartunk elvenni, ami az embereknek jut, hanem lehetőséget kívántunk teremteni arra, hogy több legyen nekik, amiből majd többet adhatnak a közös bajok orvoslására is. A Széchenyi-terv annak idején éppen erre az elvre épült. Mi az első pillanattól őszintén beszéltünk volna arról, milyen állapotban folytatás az 5. oldalon >

folytatás a 4. oldalról >

van a költségvetés. És mindenekelőtt felelősségre vontuk volna azokat, akik ide juttatták az országot.

A mi „politikai credóknk”-ha szabad ígny fogalmozni- a munka, otthon, család. Amíg Magyarország lemond a teljesíteni képes emberek jelentős részéről, hagyja őket segélyből tengődni, s nem fogadja el, hogy a dolgozó ember mindig kevesebb pénzt visz és többet hoz, mint a munkanélküli, addig nem fogunk kilábalni a jelenlegi válságból. Amíg tisztességes munkából nem lehet tisztességes otthont, családot alapítani és eltartani, addig újra és újra meg fogják kérdezni az emberek: miért is volt az elmúlt tizenhat év áldozata?

Mégis, a szavazati többséget egy másfajta politikai hitvallás kapta...

Valóban vereséget szenvedtünk egy nem mindig tisztességes keretek között megrendezett versenyfutásban. De az eszméink, az értékeink nem szenvedtek vereséget! S amíg ragaszkodunk azokhoz az értékekhez, melyek eddig is meghatározták az életünket, addig nem győznek le bennünket.

Aki egy vereség után föladjá addig vállalt hitét, reményét és a benne mindig jobbra törő akaratot, s elkullog, hogy más, hasznosabbnak tűnő tevékenység után nézzen, az legyőzetett. De aki itt marad, s tovább dolgozik azokért a célokért, amelyeket igaznak, jónak és hitelesnek ismert meg, az előbb-utóbb eljut ezekhez a célokhoz.

Nem mondunk le például arról a meggyőződésünkről, hogy egy államnak bizony nem egyszerűen csak a többség akaratát és színvonalát kell képviselnie, hanem fel kell mutatnia egy szellemi, erkölcsi minőséget is, s azt képviselni kell állampolgárai felé. Nem arról van szó, hogy gyűrje maga alá a társadalmat, de arról igen, hogy értékeket képviseljen.

A Fidesz szeptember második felére nagygyűlést hívott össze a Hősök terére.

Mit várnak ettől a rendezvénytől, mire lehet megoldás a mai helyzetben egy mégoly nagyszámú tömeg demonstrációja?

–Magyarországot ma sokfajta baj gyötéri. Súlyos a népesedési helyzet, zavarok

mutatkoznak lelki és a nemzeti önazonosság területén, az egészségügy válsága egyre nyilvánvalóbb, az egykor méltán híres magyar oktatási rendszerre súlyos megpróbáltatások várnak, komoly problémák vannak a pénzügyi egyensúllyal, és így tovább. Mindezekre a bajokra látószólag különböző megoldásokat kell találniuk a szakembereknek. Szakemberek pedig vannak bőven. Miért nem születnek meg mégsem a megoldások? Azért, mert a bajok orvoslása nem szakemberkérdés. Amíg nem mondjuk ki, hogy a baj elsősorban lelki természetű, addig nem fogunk tudni elindulni a gyógyulás felé. Addig nem lesznek megfelelő irányok, és bármilyen „sikeress” megszorító csomagot akasztanak az emberek nyakába, rossz lesz a kiindulópont. A baj az, hogy beleragadtunk a mindennapos kis küzdelmekbe, beszűkült a látóhatár, s közben úrrá lett a kevélység. Nem tudjuk felemelni a szívünket. Sursum corda – ezzel kezdődik a változás. Ez az, ami 1990 óta elveszett.

Akkor azt hittük, a rendszerváltoztatás lényege abban van, hogy többé már nem lehet velünk akármit megtenni. Nos, ami 2006 tavasza óta történt, az a példátlan félrevezetés, ebben a hitünkben rendített meg bennünket. Ezért ki kell mondani: nem! Velünk, ma, Magyarországon nem lehet mindent megtenni! Ha ezt nem mondjuk ki közösen, újra a Hősök terén, mint a rendszerváltozás hajnalán, akkor visszavisznek bennünket az 1990 előtti világ kiszolgáltatottságába, ahol a hatalom kegyén múltott, hogy mi történhetett meg az emberrel, és mi nem.

A második célja a gyűlésnek gyakorlati. A megszorító csomag rossz döntéseit ki kell javítani. Arra akarjuk rászorítani a döntéshozókat, hogy a 2007-es költségvetésben változtassák meg a rossz döntéseket. Alkalmazzák azokat a bevált recepteket, melyekkel Nyugat-Európában az ilyen pénzügyi válsághelyzeteket orvosolni szokták. Ezek egyébként meggyeznek azokkal a javaslatokkal, melyeket mi korábban tettünk.

Harmadszor pedig azt szeretnénk el-

érni, szülessen garancia arra, hogy ez a helyzet még egyszer ne fordulhasson elő. Ez az önkormányzati választások tétje. Az újonnan választott önkormányzatok lehetnek azok a demokratikus el-lensúlyok, melyek az ügynevezett nagypolitikának útjába állnak. Történelmi kihívás, hogy az önkormányzatok, hagyományos és természetes feladataik mellett ezt a felelősséget is vállalják.

A tervek szerint Magyarország 2007 januárjától a schengeni övezet tagja lesz. Ugyanekkor lépne be Románia Bulgáriával együtt az unióba. Ezzel viszont nemhogy egyszerűsödne, hanem talán még jobban bonyolódik a határon túliakkal való szabad kapcsolattartás. Ha negatívak a kilátások, hogyan lehetne ezeket elhárítani?

A probléma ugye ott kezdődik, hogy miközben a kettős állampolgárság Európában mindenütt reneszánszát éli, Magyarország nemcsak megtagadja ezt a Kárpát-medencében élő honfitársaitól, hanem úgy tekint rájuk, mint akik terhet kizárólag megoldandó feladatot jelentenek. Pedig a határon kívül élő magyarok nem visznek, hanem hoznak, többféle értelemben is. Nélkülük nem tudjuk megmondani, kik is vagyunk mi, magyarok valójában. Úgy tartozunk össze velük, mint a kenyér a héjával. Ha ők nincsenek, akkor mi, Magyarország határain belül élő magyarok legfeljebb egy halom morzsa lehetünk. De ne felejtjük el, a nemzeti összetartozásnak a határok feletti együttműködésben konkrét gazdasági haszna is lehet, ahogyan azt például Olaszországban vagy Spanyolországban már régen fölfedezték és gyakorolják.

Ebben az ügyben ma az egyetlen jórossz hír, hogy a schengeni rendszert 2007-ben Magyarország nem tudja-e majd bevezetni, mert nem sikerült teljesíteni a szükséges műszaki, informatikai feltételeket.

Miben látja napjainkban az egyház társadalmi jelentőségét?

Amikor még 2005 karácsonyán először kezembe vettem a püspöki konferencia engesztelő imaévre hívó körlevelét, akkor arra gondoltam, egy olyan nehéz év-folytatás az 6. oldalon >

folytatás az 5. oldalról >

ben, mint a 2006-os lesz, nem is kaphatott volna értékesebb segítséget az állam, a magyar közélet ennél a felszólításnál. Hiszen amikor a körlevél már akkor ki mondta, hogy nagy a baj, s sürgette a változásokat, akkor természetesen nem egyszerűen politikai változásokra gondolt, hanem a baj legmélyebb gyökerét tárta fel, s szembesítette vele nem csak a közélet szereplőit, az állam vezetőit, hanem az ország egész népét. Valójában az egész magyarságot, hiszen a határon kívüli magyar katolikusok is csatlakoztak hozzá, sőt a protestáns testvéregyházak is támogatták a lelki megújulásra hívó szót.

Mi lenne velünk, ha nem lenne egy olyan közösség, olyan közösségek, lelki vezetők, akik újra és újra odafordulnak hozzánk, s mindazt, ami velünk, s körülöttünk történik, elhelyezik ebben a lelki, erkölcsi összefüggésben?!

Tudom, biztos vagyok benne, hogy lesz még olyan politika, olyan közélet országban, amelyik ezt segítséget észreveszi, értékelni tudja, s valóban partnert lát az egyházban, nem pedig pusztán legyűrendő költségvetési tételt.

Szent István ünnepén hogyan gondol első keresztény királyunkra?

Mindig gyanakodva figyelek, amikor Szent Istvánt elsősorban mint egy nagy „modernizátort” állítják elének, aki úgy akart jót tenni saját népével, hogy nem érdekelt, belepusztulnak ebbe vagy sem. Történetileg nyilván nehéz megállapítani, hogy pontosan milyen szándékok is vezették a nagy királyt. Én mégis úgy látom, akkor járunk legközelebb az igazsághoz, ha úgy tekintünk rá, mint akinek a magyarok megtérése volt a legfontosabb szándéka. Mint aki úgy gondolta, hogy ha nem térünk meg, akkor elkárhozik a magyarság. Szent István tetteiből ezt a mélységes, minden magyarrért érzett felelősséget vélem kiolvasni. Ez teszi valóban keresztény ünneppé augusztus 20-át. A lét ilyen mély rétegeiben kellene újragondolnunk ma is az életünket, az előttünk álló éveket, és abban a saját személyes felelősségünket is.

PAPP TAMÁS FŐSZERKESZTŐ, ÚJ EMBER

folytatás a 2. oldalról >

erkölcsileg mélyen sülyedett. Kolping legtöbb társa a „koldulás nemes mesteriségét” üzte, a műhelyekben istentelen és piszkos beszédekben fürdött, a szállókon ivás- és játékokra vesztegette a keservesen szerzett munkabért. Ez osztály mindenben magára hagyatva, tarka keverékben, csak egyetlen hatalomtól félt, a rendőrségtől, mely nyakon ragadta azt, kinek utlevele nem volt rendén. A legtöbben vasárnap megfeszített erővel csak azért dolgoztak, hogy hétfőn ünnepelhesse- nek, pazar tivornyában dőzsölhessenek a szállókon, és gyakorolhassák azt, mit teni Isten megtiltott. Senki sem törődött e szerencsétlen páriákkal, sőt mindenki kitért utjokból. Pedig ezek arra voltak hivatva, hogy egykor családot alapítsanak, és soraikból kiegészítsék az arany középosztályt, a nép zömét.

folytatás a 3. oldalról >

tén minden hívő ajakról az egyház ősi éneke. „Nélkülem semmit sem tehetek” – mondja az Úr Jézus Szent János evangéliumában. A kezdet nehézsége abból fakad, hogy úgy érezzük, a bajban magunkra vagyunk hagyva. A magunkra hagyatottság érzése idegességgel, türelmetlenséggel, agresszivitással tölt el bennünket. Ez a lelkiület pedig mérgezi környezetünket.

Aki elfordul az Istentől, az magára marad és jogos a félelme, mint a Paradicsomból kiűzött Ádámnak, vagy később a testvérgyilkos Káinnak.

Aki hetvenkedve azt gondolja, hogy Isten nélkül is megy majd neki, az sem tud szabadulni a jövő kiszámíthatatlan, nem várt eseményeitől, hiába hivatkozik a maga erejére, összekötéseire, hatalmára, pénzére.

Loyolai Szent Ignác tanácsát kell megfontolnunk: „Úgy imádkozzál, mintha minden Istenen múlna. S úgy dolgozzál, mintha minden rajtad múlna”. A Szentlélek Úristen Jézus lelke, aki Isten művének folytatója a történelemben.

Vigasztalóként, „mellénkálló”-ként,

Alig élt Kolping néhány hétig Kölnben, nagyvárosi sorsosai között, - már is keserű csalódásra ébredt. Azt remélte, hogy nagyjából törekvő fiatal emberek körébe jut, és a valóság az erkölcsi nyomor, tudatlanság és élvhajhászat fertőjéhez vezette. Már évek során át az volt törekvése, hogy magát az olvasás által kiművelje és nemesítse, - alkotott is magának, egészen más, - eszményi fogalmat az életről, és most egyszerre piszkos, zavaros mocsárba került, melyből alig remélt szabadulást. Elborult lelkének képét mesteri vonásokkal rajzolja amaz iratban, melyet öt-hat évvel később, középiskolai tanulmányainak befejeztekor „Curriculum vitae” cím alatt tanárainak átnyújtott.

SCAEFFER SEBESTÉNY, A KATOLIKUS LEGÉNYEGYLET VEZÉRELNÖKE KÖLNBN
KIADTA A SZENT-ISTVÁN-TÁRSULAT 1887

pártfogóként és „ügyvédünként” küldte nekünk az Üdvözítő. Ő a gyöngéket megerősíti, a botladozókat fölemeli, a szomorkodókat megvigasztalja, a kételkedőket hívővé teszi, a haragvók szívébe megbocsátást visz, a tudatlanok értelmét megvilágosítja a gyengéket erőslelkűvé teszi.

Minderre mennyire szükségünk van az új tanév kezdetén! Ám e szellemi hatásokat csak akkor tapasztaljuk meg életünkben, ha együttműködünk Isten Szentlelkével.

Az együttműködés feltétele: légy becsületes, igazmondó, egyeneslelkű, megbízható, dolgozó, kötelességedet teljesítő, ne a magad, hanem a másik ember hasznát kereső ember. Légy tisztaszívű, senkinek és semminek ne légy a rabja.

Legyél imádságos ember, a többit bízd a Szentlélekre. S akkor nem kell „önmagadat megvalósítani”. Majd „megvalósít” téged a Szentlélek, s akkor azzá leszel, akinek igazában lenned kell.

Így az új kezdet nem félelem és szorongás, hanem öröm lesz számodra.

DR. BOLBERITZ PÁL,
ORSZÁGOS PRÉZES

MEGÓVNI AZ ÉLETET ÉS A MUNKA BECSÜLETÉT

Beszélgetés Semjén Zsolttal, a KDNP elnökével

Allamalapító királyunk ünnepe alkalmából, aktuális kérdésekről: nemzeti érdekeink és a keresztény értékek érvényesüléséről, valamint az ország jelenlegi gazdasági helyzetéről beszélgettünk Semjén Zsolttal, a Kereszténydemokrata Néppárt elnökével.

A KDNP ismét meghatározó politikai erő a parlamentben. Melyek a fő céljai, mint világnézeti elkötelezett pártnak?

Programunk két fő pilléren nyugszik. Az egyik a hagyományos értékek védelme – ide tartozik a családok támogatása, beleértve a házasság védelmét; a nemzeti identitás megerősítése; az egyházak szabadságának biztosítása-, a másik a szociális igazságosság képviselése. Utóbbiról írta XII. Leó pápa *Rerum novarum* kezdetű enciklikájában, hogy a tőke és a munka összetartozik, de közülük a munka az elsődleges, mert jobban hozzátartozik az ember személyiségéhez. Mi ennek fényében a munkát védelmezzük, annak becsületét, szemben más pártokkal és irányzatokkal, amelyek a tőke mindenekfeletti uralmát kívánja érvényre juttatni, ami a napjainkban is érzékelhető vadkapitalizmushoz vezet. Hatvankét éves múltunkkal mi vagyunk az egyetlen történelmi párt a parlamentben, és egyúttal az egyetlen világnézeti párt is. Ez az elkötelezettség arra ad garanciát, hogy politikai álláspontunk mindig a keresztény társadalmi tanításhoz igazodik. Ugyanakkor nem vagyunk vallási párt vagy hitbuzgalmi egyesület. Törekvésünk nem vallási, hanem természetjogi alapon áll. Mindaz, aki ezt a jogot tiszteletben tartja, könnyen azonosulhat programunkkal. Amikor kiállunk

leginkább jogfosztott és kiszolgáltatott kisebbség, a magzati korukat élő embertársaink jogai mellett, akkor ezt nem vállalási, hanem természetjogi érveléssel tesszük. Ugyanez igaz a családi adózásra is.

Gyakran érik Önöket támadások, hogy a KDNP a püspöki kar csatlósa, amolyan katolikus párt. Mi erről a véleménye?

Nem vagyunk katolikus párt, jóllehet a történelmi előzmények kétségkívül ebbe az irányba mutatna, hiszen már kezdetektől a pápai enciklikák határozták meg konkrét programunkat. Ugyanakkor a Barankovics-párt tudatosan kereste a kapcsolatot

a protestáns egyházakkal. Ez a folyamat tovább erősödött, amikor 1990-ben újraszerveztük a KDNP-t, amellyel párhuzamosan megalakult a protestáns műhely. Ma egyértelműen ezen az ökumenikus alapon állunk, s hála Istennek sok protestáns tagunk és képviselőnk van.

Miként vélekedik a jelenlegi kormány lépéseiről az egyházpolitikában?

Ha egy kicsit visszatekintünk a régi-új kormány tevékenységére, láthatjuk, hogy az elmúlt négy évben számtalan módon megsértették a vatikáni szerződést és a hatályos törvényeket, folyamatosan súlyos diszkriminációk érték az egyházi intézményeket. A most felállt kormány még semmi érdemi dolgot nem tett, oly mértékben, hogy 2002 óta nem képesek egy egyházpolitikai programot letenni az asztalra. Jó példa er-

re, hogy az „egyház” szó csak úgy szerepel a jelen kormányprogramban, mint a „nyíregyházi elkerülő út” kifejezés része. Szinte az egyetlen említésre méltó dolog az MSZP úgynevezett hívő tagozatának néhány közelmúltbeli nyilatkozata, amelyek határozottan egyházellenesek, és arról árulkodnak, hogy a nevezett csoport tagjainak halvány fogalmuk sincs arról, miként történik egy temetés vagy esketés, ami már önmagában is minősíti a buzgalmodukat.

Azt is látni kell, hogy a jelenlegi kormány sajátos taktikát folytat. Am-

íg a szélsőségesebb, SZDSZ-es oldal folyamatosan éles kirohanásokat intéz az egyház ellen, addig az MSZP – retorikájában legalábbis – folyamatosan ígéretet tesz a szerződések betartására, a pártbeszédre. Így viszont nagyon nehéz megállapítani, végül is mi a kormány valódi álláspontja egyházpolitikai kérdésekben. Az pedig határozottan minősíti, mennyit ér a kormány szemében az

egyházakkal való kapcsolattartás, hogy még csak egy államtitkárságot sem hoztak létre e célból, hanem főosztályvezetői szintre süllyesztették az egészet.

Az egyházpolitikai lépéseken túl a gazdasági jellegű döntések sem reményt keltötek...

Minden gazdasági elemző egyetért abban, hogy a várható adóemelések csak tovább súlyosbítják a válságot: növekedni fog a munkanélküliség, folytatódik a vállalkozók „kivándorlása”, s az álfolytatás a 8. oldalon >

folytatás a 7. oldalról >

lamháztartási bevételek csökkennek. Ehelyett – épp ellenkezőleg – adócsökkentést kellene végrehajtani, amelynek következtében felpörögne a gazdaság, különösen ha újabb „Széchenyi-tervekkel” tudnánk azt megtámogatni.

Aggodalomra ad okot a multinacionális cégek elfogadhatatlan mértékű támogatása is a hazai kis- és középvállalkozásokkal szemben. Szeretném hangsúlyozni: nem arról van szó, hogy legyen hátrány ebben az országban az, hogy valaki nem magyar, de az tűrhetetlen, hogy a saját hazámban hátrányban vagyok, csak azért, mert magyar vagyok. Tehát a magyar államnak olyan nemzetpolitikát kell folytatni, amely megvédi a kis- és középvállalkozásokat, és a nemzeti érdekre helyezi a hangsúlyt.

Van egyáltalán nemzetpolitikája a jelenlegi kormánynak?

Sajnos nincs. Erre 2004. december 5-e a zóbb példa, amely természetesen egy folyamat része. Meghasonlott a nemzetünk, egyfajta lelki Trianont éltünk és élünk át. Amíg más országokban magától értetődő a kettős állampolgárság lehetősége, addig mi ezt megtagadtuk saját testvéreinktől. Azután a sor folytatható például a Határon Túli Magyarok Hivatalának megszüntetésével, és jól látható, hogy az egyes döntések során a nemzeti érdek valahogy mindig zárójelbe kerül.

A nemzet életét alapvető erkölcsi döntések határozzák meg, és nem mindegy, milyen értékek mentén...

A pénzügyi válság mellett sajnos demográfiai és erkölcsi válságról is beszélünk kell. Hazánk népessége vészes ütemben csökken, s ezt a folyamatot csak a családok támogatásával lehet megfordítani. A KD-NP igazságtalannak tartja a személyi jövedelemadó intézményét, hiszen az az egyes emberből mint atomizált egységből indul ki, elszakítva őt a közösségtől, a családtól. Ezzel szemben mi a családi adózás alternatíváját kívánjuk elérhetővé tenni. Leegyszerűsítve ennek az a lényege, hogy adózásakor figyelembe vennék azt, hogy a család kereső tagjainak összesen hány személyt kell eltartaniuk, s ez a gyermekek

számának növekedésével egyre több adókedvezményt jelentene. Ilyen családi adózással például Franciaországban meg lehetett fordítani a negatív demográfiai folyamatot.

Nemzetünk talán legmélyebb sebe, az erkölcsi válság ma odáig fajult, hogy a pusztán normalitást kell védelmeznünk. Meg kell óvnunk az életet, leginkább annak kezdeti szakaszában, a magzati állapotban. Harcolnunk kell azért, hogy házasságot valóban csak férfi és nő köthessen egymással. Küzdenünk kell, hogy ne tűnjön pozitív törekvésnek a drogliberalizáció, a fiatalkortól kérhető meddővé tételről pedig határozottan ki kell jelentenünk, hogy öncsonkítás.

Mit tanulhatnak Szent Istvántól a közélet mai szereplői?

Aktuális vitatéma a közigazgatás átalakításának kérdése. A kormány takerékosságra és az Európai Unió előírásaira hivatkozva a jelenlegi megyék helyett kevesebb számú és nagyobb területű eurorégiót kíván létrehozni. Úgy gondolom, egy olyan megyerendszert, amely ezer éve fennáll, nem lehet öklelteléssel felforgatni. Egyrészt a megyék megszüntetésének, átszervezésének takerékossági indokai nem állják meg a helyüket, másrészt az valós identitást jelent, ha valaki somogyi, vasi vagy csongrádi. Annak viszont, hogy egy ember az Észak-Dunántúli Eurorégióba tartozik, a világon semmilyen identitást nem jelent. Ezért mi a történelmi tradíciók, a közjogi hagyományok, az egészséges lojalpatrióta identitás és a józan ész alapján ellenzünk minden megfontolatlan felforgatást, és ragaszkodunk a Szent István-i megyék fenntartásához.

Szent István politikájának lényege – és ez ma is aktuális üzenetet hordoz –, hogy ő úgy csatlakozott a keresztény Európához, hogy közben nemhogy nem adta fel, hanem megteremtette a nemzeti szuverenitást. Felvettük a kereszténységet, de ezzel nem lettünk a Német-Római Császárság vagy a Bizánci Birodalom hűbéresévé. Szent István egy önálló, erős Magyarország alapjait teremtette meg.

GÉGÉNY ISTVÁN, ÚJ EMBER

LABOREM EXERCENS

Huszonöt éve jelent meg II. János Pál pápa „Laborem exercens” című körlevele, mely a munka keresztény értékeléséről szól. A Szentatyá megemlékezik e körlevélben a XIII. Leó pápa „Rerum novarum” című enciklikájának kilencven éves jubileumáról. Ez adta az alkalmat, hogy az egyház feje újból szóljon keresztény társadalmi tanítás időszerű kérdéseiről. A bevezetés és az általános alapelvek lefektetése után az ember és a munka viszonyáról tárgyal, majd a munka helyzete a jelenlegi kapitalista gazdasági rendszerben, a dolgozó ember jogai s végül a munka lelkesége című téma elemzésével zárja körlevelét a pápa. A munkáról szóló pápai enciklika ma is megszívlelendő tanulságokat hirdet számunkra. A munka és az ember viszonyában meg kell értenünk, hogy nem az ember van a munkáért hanem a munka az emberért. Mind az individualista kapitalizmus mind a kollektivistá szocializmus a munkát isteniíti, célnak tekinti. Míg az előbbi szemlélet a munka által felőrli az ember magánéletét, hiszen mindent a tőke értékének vet alá, úgy az utóbbi a munka rabszolgájának tekint az embert, állami és pártérdekek szolgálatában. Márpedig a munka nem öncélú valóság, hanem csak eszköz, ami az emberi méltóságot kell, hogy szolgálja. Az ember alapvető joga, hogy munkát végezhesen. Ezért a hatalom birtokosainak biztosítani kell mindenki számára a munka lehetőségét. A munkanélküliség elemberteleníti az embert, akárcsak a túlhajszolt munka. A munka eszköz a megélhetésre. A megélhetésnek emberhez méltó lehetőségeit biztosítani kell a munkaadónak. Tisztes fizetség, pihenés és üdülés biztosítása, emberhez méltó munkakörülmények. A pápa hangsúlyozza, hogy a munka alkotói tevékenység, akár szellemi akár fizikai munkáról van szó. Minden alkotó tevékenység visszahat alkotójára: önbecsülést, önértékelést, öntudatot ad az embernek. Ugyanakkor a munkának erkölcsi értelemben vett nevelő ereje is van.

A közös munka szolidaritássá tesz más emberekkel, becsületre, tisztességre, megbízhatóságra, pontosságra, felelősségtudatra nevel. A jól végzett, sikeres munka öröm a legtisztább örömök egyike. Végül a Szentatyá rámutat arra, hogy a munka a teremtő Isten parancsa az ember felé: „Hajtsátok uralmatok alá a földet”. Műveljétek a paradicsomkertet”. Ne feledjük, hogy Üdvöztünk, a mi Urunk Jézus, mint názareti ács, példát mutatott nekünk a munkához való helyes hozzáállásunk vonatkozásában. A Kolping mozgalom tagjainak különösen fontos feladata, hogy a munka e keresztény értékelését hirdesse és élje.

Dr. Bolberitz Pál

A menekülő ember avagy a Da Vinci-kód

A mikor Isten megteremtette az emberpárt, behelyezte egy kertbe, és az ember közvetlen kapcsolatban maradt Teremtőjével. Ez a felhőtlen közösség nem sokáig tartott. Az emberpár hitelt adott a kísértőnek és elbukott. Ezzel elkezdődött az ember menekülése Isten elől: „...elrejtőzött az ember és a felesége az Úristen elől a kert fái között” (1Móz. 3,8) Az engedetlenség eredménye az lett, hogy Isten kiűzte az emberpárt az Éden-kertből.

Az ember futása tovább folytatódott. Hogy ne kelljen az élő Istennel találkoznia, önmaga próbált isteneket faragni magának, kőből, fából, később elméletekből, és azt imádni. Már az Egyiptomból Isten által kimentett Izráel népe is hamarosan készített egy aranyborjút. Összegyűlt a nép Áron ellen és azt mondták neki: „Jöjj, és készíts nekünk istent, hogy előttünk járjon ...” (2 Móz 32,1). És a bálványimádás ilyen vagy olyan formában azóta is tart, pedig Isten azon fáradozott és fáradozik, hogy visszahódítsa magához bukott teremtményét az embert, aki a teremtője helyett inkább a teremtményeket dicsőíti: „...a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték emberek és madarak, négy lábúak és csúszómászók képével” (Róm 1,23).

Mindezek ellenére maradt az emberek jó részében bizonyos istenfélelem, vallásos érzés, amit azután a felvilágosodás eszméi igyekeztek szétrombolni. Istenről kijelentették, hogy nem létezik, a Bibliáról pedig azt, hogy mese, kitalálás. Charles Darwin megalkotta törzsfajlás elméletét, amely az evolúció tanának elterjesztéséhez vezetett, és már nem hagyott helyet Isten számára. Az is igaz, hogy már a tudósok egyre jobban kezdenek elhatárolódni az evolúció elméletétől, kételyeik támadnak annak tudományos bizonyíthatóságát illetően. Richard Dawkins, lelkes evolucionista biológus kijelenti: Ha az állatok teljesen kifejlett állapotban jelennek meg (és ezt mutatják a kutatások), akkor

valamilyen mindenható intelligencia kellett, hogy létrehozza őket. Francis Crick, aki sok éven át hitt a molekuláris evolúció elméletében, a DNS felfedezése után bevallotta, hogy ilyen bonyolult molekula nem jöhetett létre spontán, csak úgy véletlenül. Michael Denton, a biokémia professzora egyik könyvében kifejti: „Az evolúció egy olyan tézis, amely válságos helyzetben van.”

Ebben a helyzetben a Sátán kénytelen egy másik menekülési utat mutatni az embernek. Napjainkban sok minden mellett szinte az egész világot átfogó

kínálata egy könyv, amelyet Dan Brown írt: A Da Vinci-kód”. Ez a könyv, amely eddig 40 millió példányban jelent meg, azt sugallja, hogy „szinte minden hazugság, amit eddig elődeink Krisztusról tanítottak, beleértve magát a Bibliát is Lényege, hogy Jézus nem Isten Fia, sőt felesége is volt, Magdalai Mária, és gyermekük született, akinek a leszármazottai Franciaország királyai lettek. Ennek bizonyítására megkérdőjelezi a Biblia szavahihetőségét. Tételeit áltudományos, hamis bizonyítékokkal próbálja igazolni. Könyvét nagyon is regényesen, lebilincselő módon írta meg. Aki olvassa, szinte nem tudja letenni, és mire észreveszi magát, már át is ment bizonyos fokú agymosáson. Nézzünk meg azért néhány állítást összevetve a tényekkel:

A DA VINCI-KÓD ÁLLÍTÁSAI ÉS A TÉNYEK

Állítás: Nagy Konstantin a 4. században ezerszámra semmisítette meg a do-

kumentumokat, Jézusról számoltak be.

Tény: Nagy Konstantin nem csak hogy nem semmisítette meg a Jézusról szóló dokumentumokat, hanem írótermeiben sokszorosította azokat.

Állítás: A császár megbízásából meghamisították a Bibliát.

Tény: A hamisítás kizárhatóságát mi sem igazolja jobban mint az, hogy a jóval Konstantin előtt íródott Oxyrhynchus-, Chester Beatty-, és Bodmer-papiruszok szóról szóra ugyanazt a az örömhírt tartalmazzák, mint amely a ma elfogadott Újszövetségben olvasható.

Állítás: A biblia merő kitalálás. Az igazság csak azokban az iratokba található meg, amelyek nem estek áldozatul Konstantin megsemmisítési akcióinak, mint pl. a Holt-tengeri tekercsek és az egyiptomi Nag-Hammadi kéziratok.

Tény: A Nag-Hammadi kéziratok jóval az evangéliumok írásba foglalása után keletkeztek, Ún. gnosztikus iratok. A Holt-tengeri tekercsek pedig ószövetségi írásokkal, éppen azt bizonyítják, hogy milyen hűséggel adták tovább az egymást követő nemzedékek az ószövetségi szövegeket.

Állítás: Konstantin a niceai zsinaton (Kr. u. 325) császári rendelettel nyilvánította Jézust Isten fiának.

Tény: Az Újszövetség számtalan helyén olvashatjuk, hogy Jézust Isten Fiának tekintették a tanítványok és a követők is. A zsinat mellett tett hitet, hogy ez tény, és hogy Jézus Krisztus egylényegű az Atyával. A Róma 3,23-26-ban (Kr. u. 54-ből) olvashatjuk, hogy akik hisznek Őbenne, azoknak bűneit megbocsátja. A bűnök bocsánatát pedig csak Isten adhatja meg.

Állítás: Leonardó da Vinci tudta, hogy Magdalai Mária Jézus felesége volt. Az „utolsó vacsora” c. festményben ez látható kódolva.

Tény: A művészettörténészek csak fejüket csóválják, hiszen egy képnek, amelyet Jézus utolsó vacsorája után folytatás a 10. oldalon >

folytatás a 9. oldalról >

1500 évvel festettek, nincs hiteles történeti jelentéstartalma, hanem csak alkotójának a felfogását tükrözi. Leonardo tanulmányi vázolata alapján egyértelműen kiderül, hogy a kérdéses alak János apostol.

A könyv egyébként három gnosztikus evangéliumot is idéz bizonyítékkal: Tamás „evangéliuma”, Mária „evangéliuma”, amelyek szintén jóval a szinoptikus evangéliumok után keletkeztek. Ez azt jelenti, hogy nem szemtanúk voltak azok, akik írták, mint az újszövetségi evangéliumokat, illetve leveleket, ezért nem vehetők bizonyítéknak. Még megemlítném Júdás evangéliumát, amelyet a National Geographic ez év tavaszán sugárzott 80 perces külön kiadásban. Ez az elbeszélés feje tetejére állítja Krisztus elárulásának a történetét az áruló Júdás itt hőssé válik és Jézus Krisztus szervezi meg a saját kivégzését.

Ezt a „evangéliumok” kb. a 4. században írták kopt nyelven. A C14-es radiokarbon vizsgálatok alapján keletkezése pontosabban 220 és 340 közé tehető. Tehát ezt sem szemtanúk írták. Arra viszont ez is felhasználható, hogy újabb Istenről való menekülési utat kínáljon az embereknek.

KICSODA A NAZÁRETI JÉZUS?

Amikor Jézus a tanítványokkal Cézarea Filopppi területére ért, megkérdezte tanítványait, hogy kinek tartják ŐT? Simon Péter azt felelte: „Té vagy a Krisztus, az élő Isten fia” (Mt 16,16). Pál apostol az Úr Jézusról ezt írja a kolosséiaknak: Ő a láthatatlan Isten képe... Mert benne teremtett minden a mennyen és a földön, a láthatók és láthatatlanok, ... minden által és reá nézve teremtett” (Kol 1,15-16). János apostol első levelében pedig ezt írja: „Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? ... Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem” (1Jn 2,22-23). Ezek a bizonyosságtételek szemtanúktól és kortársaktól származnak, és önmagukért beszélnek

HANZ STERNER

Egy példa Kolping tagjaink számára!

VÉGHNÉ GÖBL MARIANNA ÉLT 40 ÉVET

„Bizonyos értelemben nincs halál, a lélek élete a földön túl is folytatódik, mindig érezni fogjuk ezt az életet kapcsolatban másokéval. Egy hang, amely hozzánk beszél, folytatódik életünkben és azokban is, akik bennünket ismertek. /Angelo Parti/

Ki is volt Marianna?

Szüleinek szerető gyermeke.

Ki is volt Marianna?

Gyermekének gondos, mindent feláldozó szerető édesanyja.

Ki is volt Marianna?

Hűséges felesége férjének.

Ki is volt Marianna?

Egy fantasztikus alkotó elme és egyéniség, aki képes volt egy egész kórházat létrehozni az anyagcsere betegségben szenvedők részére.

Ki is volt Marianna?

A Baranya Megyei Diabétesz Szövetség elnöke, amíg ereje engedte.

Ki is volt Marianna?

Falujának alpolgármester, aki fáradhatatlanul dolgozott e kis település felvirágoztatásáért a szó legszorosabb értelmében. Mindig új ötlettel állt elő, keresve a pályázati lehetőségeket. Neki köszönhetően került a falu táblája alá: „Egészségbárát település”

Ki is volt Marianna?

Egy mások baja iránt cseppet

sem közömbös ember! Aki nap nap után mérte a vérnyomását másoknak, injekciózott, segített, ahol csak tudott.

Ki is volt Marianna?

Egy érző ember! Akinek fájt, ha szó nélkül elkerülték, vagy nem köszöntek neki, mindig kész volt orvosolni a bajt.

Ki is volt Marianna?

Egy korát meghazudtolóan bölcs ember. Ha hozzá fordultunk tanácsért, meg volt mindig a véleménye, ami mindig előre vitte a dolgokat.

Ha elragadott bennünket az indulat, vagy a munka heve, mindig józanságra intette azokat, kik meghallgatták őt.

Ki is volt Marianna?

Aki szerette a saját gyermekén túl a falu összes lurkóját. Soha nem felejtette el, hogy advent van és minden gyermeket szeretettel tanított adventi koszorút készíteni.

Ki is volt Marianna?

A Kékesdi Szent Mihály Kolping Család aktív tagja. Minden rendezvényünkön, melyet a templom építésére szántunk, segített, hol adományokat gyűjtött, hol süteményt sütött, de soha nem volt közömbös más munkája iránt.

Ki is volt Marianna?

Fiatal kora ellenére egy tejes életpályát megélt EMBER!

**BÚCSÚZUNK TŐLED,
SZÍVÜNKBEN ÖRÖKKÉ ÉLSZ!**

„Szent Imre” Kolping Ház szentelése Esztergomban

1993-ban, alakulásunk alkalmából több cikk jelent meg rólunk a KOLPING újságban. Még a címdoldalon is az esztergomi Bazilikában gyönyörködhettünk.

Azóta sok idő telt el, változatosan. A régi Legényegylet székháza igényesen föl lett újítva, melyben a német testvér szervezet, a Lindai Kolping Család nagy segítségünkre volt. Különösen az akkori elnök, Albert Platter úr érdeme, hogy a közbejött nehézségek, pl. a költségvetés erős túllé-
pése ellenére minden időre és igényesen elkészült.

A Kolping Szakiskola szépen beköltözött, aztán az akkori vezetők akarnoksága és hozzá nem értése miatt a beszélő viszony is megszűnt az Iskola és a Család között.

Könnyen kivonultunk sér-
tődötten az Iskolából, hiszen az Érsekség tulajdonában lévő – duna-parti Úttörőház és Sporttelep hirtokba vételével bőven nyertünk életeret. Sőt, a jól előkészített kollégiumi és népfőiskolai hasznosítást megtorpedózza, ilyen-olyan, nem épp kolpingos oktatási és kulturális célokra kiadva az ingatlant, ide-oda szép pénzek is kezdtek csordogálni. Az ingyen vacsorák, mulatozás, a külföldi ajándékok baráti osztogatása sokakat vonzott, de nem volt rajta áldás.

Talán az ifjúságiak voltak a kivételek! Ötven fő felett 1993-ban saját, számítógéppel szerkesztett újságjuk volt, de volt előadás, színdarab, kirándulás és lelki élet is. Aztán egy félév alatt az odatalakodott pártfogójuk jó úttörővezetői – KISZes módszere hatására nem maradt hírmondó se.

2004-ben az Érsekség visszakérte a

Prímás szigeten lévő ingatlanát, amit így a 99 évre szóló bérlet ellenére vissza kellett adni. Egyházi és városi érdek volt, mi meg két szék közül a pad alá kerültünk. A Kolping Szakiskolával van érvényes szerződésünk, (pontosabban az iskola fenntartó KOMÁval) külön terem, külön iroda, külön melléképület jár nekünk, de ezt már mind belakták, nekünk nem maradt semmi. A szerződés 2001-től az Iskolát bérleti díj fizetésére kötelezi a Kolping Család részére, de erről tárgyalni se akarnak. Láttuk a veszélyt, de a MKSZ két vezetőjé-

től kapott szigorú figyelmeztetések és támogatási ígérek hatására engedtünk. Azóta méla csend.

És most, mint valami csoda, gyönyörűen felújított Kolping Házat szentelt nekünk, s benne minket és a Kolping mozgalom nemes céljait Dr. Beer Miklós váci püspök úr, volt prézesünk!

A „csoda” mögött szerényen elnökünk, Ivanov Mihály áldozatos munkája rejlik, aki önkormányzati képviselőként fölismerte a Népkerület utcai óvoda megszűnéséből adódó lehetőséget, és a baloldal heves és többszöri gáncsoskodása ellenére még a felújítási költséget is kiharcolta a hivatalos költségvetés tételként. A munkálatokat is ő irányította.

A bebútorozást az innen-onnan mentett bútoraink segítették. Még az maradt meg leginkább, amit a Gazdakörnek adtak kölcsön valamikor. A mostanra ötven főre „erősödött” tagságunk sok adománnyal, fáradozással, munkával és pénzzel segítette az otthonossá tételt. A szentelésen, nagy örömeinkre itt lehetnek a Kolping testvérek Lindauból, maga Albert Platter úr is. Természetesen tagjaink biztosították a szállást, sőt otthont részükre.

Jövő évben vagyunk hivatalosak hozzájuk többszörös évforduló ünneplésére.

„Csodálatos kultúrműsor volt” –írja Plébániánk hetilapja. Visszaemlékezések, versek, énekek, klasszikus gitár zene, mind áldott, békés és emelkedett hangulatban Forgó Józsefné szervezését dicsérte. Részletes, fényképes cikk tudósított a helyi újságban is (Esztergom és Vidéke). A csúcspont vitathatatlanul a valamennyiünk által – beleértve a számos vendéget is – szeretve tisztelt Dr. Beer Miklós püspök úr, Miklós atya baráti, szívhez szóló és mégis

méltóságteljes szentelő szavai voltak, melyet nem lehetett, de nem is akart senki fölülmúlni.

A még régi, legényegyleti tagok hívták fel figyelmünket az alábbi, Kolping lelkeséget sugárzó jelmondatra:

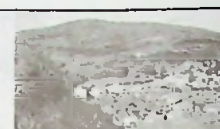
„Napi munkádat úgy végezd, hogy abban tennen magad is gyönyörködni tudjál!”

Ezzel a nemes gondolattal és sok-sok reménységgel köszöntünk minden kedves és jóakarátú Kolping vezetőt és testvért szerte a magyar földön, határon innen és túl.

AZ ESZTERGOMI KOLPING CSALÁD NEVÉBEN KARDOS TAMÁS JEGYZŐ

A KELETI KÖRZET HÍREI

Ebben az évben a kolping családok lelki megerősítését, a közösségek építést határoztuk meg fő feladatként a körzet vezetőségével egyetértésben. Találkozóink, körzeti rendezvényeink is ezt a célt szolgálják.

Június 10-én lelki napot szerveztünk az Egri Kolping Család segítségével Andornaktályán, a szabadidő központban, amelynek témája: „Közösségépítés a szeretet jegyében”.

Juhász Imre körzeti prézes atya előadásában a Kolping családok megújulásának szükségességét hangoztatta. Legyünk képesek megállni, helyzetünket átgondolni, terveinket, cselekedeteinket, útirányunkat megváltoztatni, átprogramozni. Figyeljünk az idők szavára, kihívásaira, és ne húzódjunk vissza a való részvételtől.

Mikolai Vince kanonok úr, a Diósgyőri Kolping Család prézese előadásában ismertette az „Isten a szeretet” kezdetű pápai enciklikát. Bemutatta és felhívta a figyelmet a szeretet sokféleségére, valamint a legfontosabbra, Isten emberek iránti szeretetére.

Közös ebéd után kötetlen formában beszélgetett a nyolc helyről érkezett 45 résztvevő a Kolping családok gondjairól, nehézségeiről és örömeiről.

Június 25-én több Kolping család vett

részt zászlókkal a már hagyományos Mezőkövesdi „Szív búcsún”. A Bosák Nándor debreceni megyéspüspök úr által vezetett körmenetben mi is részt vettünk zászlóinkkal, így tisztelegtünk a Szent Szívnek és hívtuk fel sokak figyelmét egyesületeinkre. Köszönetet mondunk Juhász Imre körzeti prézes úrnak, aki jelen volt és a Baktalóránt-házi Kolping Család küldöttségét vezette.

A szervezés feladatát Varga Pál elnök úr vállalta magára.

A liturgia és az ebéd után a Kolping házban adódott alkalom a Kolping tagok ismerkedésére és kötetlen beszélgetésre.

Július 4-9 között az Egri Kolping Család szervezésében került sor az országos ifjúsági tábor megrendezésére Andornaktályán. Az elhangzott előadások - a közösségépítés és vezetés, a keresztény vezető

szerepe - gondolatokra épültek. Az első két nap előadásait Juhász Imre körzeti prézes atya tartotta, de köszönthettük az előadók között Balogh Gyula atyát, a szeminárium spirituálisát, Ludnik

Ferencet a MKSZ. gazdasági vezetőjét, Dóczy Tamás atyát, érseki titkárt, Sztrapko Attilát és az Egri Kolping Család elnökét, F. Molnár Gabriellát a Városi Televízió vallási műsorainak szerkesztőjét, valamint Jósiai Ágnes országos ifjúsági vezetőt. Úgy véljük, hogy a 30 résztvevő értékes tapasztalatokkal, új ismerősökkel és barátokkal térhetett vissza Kolping Családjához.

Július 22-án a Debreceni Kolping Család volt házigazdája soron következő rendezvényünknek, a Hortobágyi - Pusztai Lelki Napnak. Az ökumenikus templomban Dr. Bolberitz Pál orszá-

gos prézes atya mutatta be a szentmisét, majd ezt követően a mintegy 110 résztvevőnek előadást tartott. Korunk morális problémáinak megoldására a közéletben való aktív szerepünk fontosságát hangsúlyozta.

Az egészséges család biztos hátteret nyújt a becsületes munkához, a jó keresztény élethez, és a tiszta közéletre alapuló egészséges társadalomhoz. A gazdag programot és a szép napot köszönjük a Debreceni Kolping Család vezetőségének, külön is Szegedi Kálmán prézes úrnak.

BISZTRICZKI LÁSZLÓNÉ
A KELETI KÖRZET TITKÁRA

Idegen szó, magyar történelem

Szombat, kora reggel, már fél hatkor gyönyörű napsütés. Nagy izgalommal készültünk július 15-én felvidéki utunkra a Kolping családunkból 39-en. Az elmúlt két évben jártunk már Kassán, Krasznahorkán, meglátogattuk Rozsnyót, Betlért, Selmechányát, Körmöcbányát és Zólyom várát. Történelmünk kitörölhetetlen részeivel, eseményeivel és megmaradt jeleivel, templomaival, épületeivel ismerkedtünk. Ez alkalommal Lőcse, Szepesváralja és Szepeskáptalan volt utazásunk célja.

A szokott útvonalon hamar elértük a határt, majd Rozsnyó és Betlér mellett haladtunk el Dobsina felé. Az Isten adta gyönyörű természeti környezetet használtuk fel arra, hogy elvégezzük reggeli imádságunkat és már előre köszönetet mondjunk a mai napért. Hamarosan feltűntek a Magas-Tátra hegyei, mintha a csúcok a felhőkkel értek volna össze. Autóbuszunk a kassai kapun át kanyarodott be Lőcse város főterére. II. Géza királyunk korában telepítették be ide a szászokat, majd a tatárok rombolása után várat építettek. Késmárk városával két évszázadon át folytatott harcot a lengyel piac joga miatt. A Rákóczi szabadságharc idején, 1709-10 telén három hónapig ostromolta Löffelholtz tábornok a várost. Jókai Mór „A lőcsei fehér asszony”, regényében örökítette meg az eseményt. A város múzeumában megnéztük Korponai Jánosné Géczy Julianna, a lőcsei fehér asszony képét.

A Fő tér ékessége a hatalmas, gótikus stílusban épült 3 hajós Szent Jakab templom. Megcsodáltuk Lőcsei Pál mester remekművét, a gyönyörű szárnyas oltárt, a Madonna, Szent Jakab és Szent János 2,5 méter magas szobrait és az Utolsó vacsora eseményét megörökítő domborművet. A privatizáció korában talán érdekes számunkra, hogy a legértékesebb mellékoltárt Ferenc József király 5 millió arany forintért, majd később a British Múzeum 1930-ban

20 millió csehszlovák koronáért akarta megvásárolni. Az akkor élők azonban nem adták el. Érdekes ezen elgondolkodnunk, mennyivel szegényebbek lennénk, ha a pillanatnyi haszon vezetne volna gondolkodásukat.

Az evangélikus templomban örömmel fogadnak minden látogatót és felhívták a figyelniük a 20.000 kötetes könyvtárra, valamint az oltár mögött látható képekre. Bizony sokáig óvni kellett ezeket néhány látogatótól. Pihenésképpen meghallhattuk a Fő téren zajló kórustalálkozó néhány számát, majd

elfogyasztottuk ebédünket és indultunk Szepesváraljára. Az autóbusz ablakából még egy pillantást vetettünk a magas dombon épült Kálvária templom épületére.

Szepes vára 614 méter magas hegyen emelkedik, romjaiban is impozáns erőd, amelyet 1113-ban kezdtek el építeni. Birtokolta Csák Máté, a Drugeth család, majd Mátyás király Szapolyai Imrének adományozta, s itt született Szapolyai János, a későbbi János király. A Báthoriak és Thurzók szerezték meg később a tulajdon jogot. Bejártuk a hatalmas vár 5 udvarát, a látogatható termeteket, végül az egykori kápolnában pihentünk meg.

Szépen elénekeltük az „Isten, hazánkért térdelünk elődbe” és a „Boldog asszony anyánk” énekeket. Csöndben imádkoztunk és történelmünkre gondoltunk. Meghatódva, de megerősödve tértünk vissza az autóbuszhoz, hogy tovább induljunk.

Sajnos magyar nyelvű feliratokat nem találtunk, magyar nyelvű vezetés nem volt. Kevés magyar szót hallottunk már ezen a vidéken. Ez szomorúsággal töltött el bennünket. A Kolping eszmeiség része, hogy ismerjük meg történelmünket, erősödjön nemzeti tudatunk. Valaha az Egri Kolping Házban az iparosoknak a magyar nyelvet oktatták, hiszen sokan csak németül beszéltek.

Szepeskáptalan két sor házból álló múzeum falu, inkább utca. Mindössze 30 ház, ma teljes egészében műemlék védelem alatt áll. A kéttornyú székesegyház a Szapolyaiak temetkezési helye. Hatalmas freskó örökíti meg Károly Róbert megkoronázását, amely 1317-ben készült és ma is ép. Neves magyar családok címerei díszítik a templom belsejét. A kis város püspöki székhely.

Itt található a Szlovák Kolping Szövetség Kolping háza, vendéglője, szálláshelye. Kedvesen fogadtak, megnézhattuk az épületet és a séta után elfogyasztottunk egy-egy kávét, sört, vagy jégkrémet. Nem voltunk idegenek ebben a házban.

Késő délután haza indultunk, bár nem is jártunk idegen helyen. A magyar történelem mindenhol ránk köszönt, idegen szavak, ismerős helyek, ismert történetek. Szeretünk ide kirándulni és már útközben terveztük a következőt. Egy-egy út nem nosztalgizálás, hanem erőt merítő hely, forrás, tudatunk erősítése. Mindig szeretettel a szívünkben kezdjük meg a kirándulást és megerősödve térünk haza. Köszönetet mondok Fejérné Telekessy Valéria kolpingosunknak, aki lelkiismeretesen készülve tájékoztatott bennünket a tudnivalókról.

BISZTRICZKI LÁSZLÓ, VILÁGI ELNÖK

HÍREK A KOLPING-VILÁGBÓL

RÓMA

A laikusok pápai tanácsának elnöke Stanislaw Rylko érsek, számos katolikus laikus és ifjúsági szervezetet hívott meg Rómába, első megbeszélésre, a munka világának egy tervezett fórumára. A laikusok tanácsa ezzel az eddigi világ-ifjúsági napok mintájára, különleges hangsúlyt szeretne fektetni aktuális társadalompolitikai és egyházi vonatkozású kérdések megvitatására.

A tervezett legközelebbi ilyen találkozóra 2007 Március 28-30-án kerülne sor Rómában. A Konferencián az európai Kolping Ifjúság vezető helyettese Róbert Tezzele is részt venne. A megbeszélések nemcsak a munka világáról lenne szó, hanem annak megértéséről is átfogó értelemben. Ugyanakkor felvetni azt a problémát, amely a munkapiacra éppen a fiatalokat érinti a háttérbe szorítás veszélyével. A Kolping Ifjúsági szervezet ellentétben egy u.n. praxisorientált hivatásbeli képzéssel kívánna ajánlatot tenni ennek érdekében.

LENGYELORSZÁG

A lengyelországi Kolping Szövetség az ország különböző területein, hat a munkával kapcsolatos projektklubbot kíván létrehozni. Ezek feladatuknak tekintik, olyan személyeket, akik már hosszabb idő óta munkanélküliek, és ezzel a társadalom peremére kerülnek, ismételtlen a társadalomba integrálni, úgy szociális mint pedig hivatásbeli vonatkozásban. Ezek között található a drog veszélyeztetettek, börtönviseltek, mert nehézséggel jár újból a társadalomban helytállni, és abban aktivizálódni. A tervezett klubban, nemcsak személyre szóló tanácsal, hanem pszichológiai támogatásban is részesülnének. Az eddigi eredmények, kedvezőek, mivel az elmúlt 12 hónap-

ban 199 esetben eredményes megoldások jöttek létre.

ROMÁNIA

Az erkölcsi és a szociális tőke egyre erőteljesebb formában jelentkezik a fejlődés valamint a társadalom erőteljesebb kibontakozásában. Éppen a korábbi diktatórikus államokban, ahol ezek az értékek csorbulást szenvedtek, és egyéni, illetőleg szociális hálózatok nem kívánatosnak sőt egyenesen veszélyesnek minősültek.

Ellentétben, a fenti analízissel, a romániai Kolping Szövetség megkísérli a szociális tőkét erősíteni, és egy újat létrehozni. Ennek a célnak elérésében, úgy nevezett önszervező csoportokat kíván létrehozni, melynek keretein belül, különböző iskolai képzéssel, fiatalok számára, lehetőséget kínálni, kisebb szociális hálózatok létrehozására. Ezzel a résztvevők, begyakorlódnak a polgári társadalom elkötelezettségbe, és mint önkéntes résztvevők a szociális hálózatban, vesznek részt és erősítik azt.

SVÁJC

A Kolping Betegségélyező pénztárak, eredményességét a legutóbbi felmérések alapján, kiváló elismeréssel jellemezték. Teljesítményükkel az 1-6-os skálán az 5.6. fokozatot érték el, és így a legjobb 10 Betegségélyező közé kerültek. Érdekes módon, nem csak a tagok számára állnak rendelkezésre, hanem bárki igénybe veheti azt, és így a taglétszám növekedésére is van lehetőség.

SZLOVÁKIA

A Szlovákiai Püspöki Konferencia meghívására a Nemzetközi Kolping Szövetség protektora Joachim Kardinal Meisner 2006 Augusztus 14-17 között látogatást tett, a Clemens Maria Hofbauerhausban, ahol megbeszélést folytatott az ottani vezetőséggel. Ebben a házban számtalan kurzus és képzési lehetőség áll a romák rendelkezésére, annak érdekében, hogy lehetőségük legyen a jobb beilleszkedésre a társadalomban. A ház vezetőnöje a kardinális kérdésre kifejtette, hogy egy hosszútávú individuális munka következményeként, a roma polgárok is beilleszkedhetnek a társadalomba, anélkül, hogy kultúrájukat feladnák. Végezetül a Kardinális meglelégedéssel nyugtázta, hogy a Szlovákiai Kolping Szövetség egyre növekedik.

SZLOVÁKIA

A tiszteletbeli elnöke a Szlovák Kolping Szövetségnek, és a szlovákiai EU megbízott Jan Figl, 2006 július 16-án Spiska Kapitulumában, lévő Kolpingházban a Politika, az Egyház, és más nem kormányzó szervezetek képviselői számára kifejtették, a család értékét a társadalomban. Az EU fáradozik az egység létrehozására a többségben, és megfordítva. Ez az egység

azonban nem szavatolja sem a gazdaságot sem a nyelvet, így Jan Figl. Továbbiakban, emlékeztetett arra, hogy a társadalom számára oly fontos értékek mint a tolerancia, és a szociális felelősség, mindenenk előtt a családban kell, hogy kifejlődjék, és azt követően a társadalomra kiterjedjék. De miután a társadalom a szociális egységben, ezen értékekkel, különösen függőségben van, kell, hogy az állam és a társadalom mindent megtegyen, a család erősítése érdekében, hogy feladatát a család tagjai és a társadalom számára azt betölteni tudja, és tovább, ami a család számára jó, az jó a társadalom számára is, sőt a gazdaságnak is jó.

Az EU megbízott referátuma már negyedik alkalommal, lett megtartva, úgy a gyermekek mint pedig a fiatalok számára, amelyben a roma fiatalok is részt vettek. A más etnikai összetétel arra is jó, hogy a különböző kultúrák értékét magukévá tegyék.

UKRAJNA

Kvalifikált tagjai Czernovitz-i Kolping Családnak, változó hivatásbeli területeken tesznek ajánlatot Kolpingtagoknak, egyházközségi tagoknak, tanácsadás-

sal bármelyik szakterületen. Az ajánlat igen kedvező fogadtatásra talált, a Kolping Családoknál, és más területeken is, így a legutóbbi 12 hónapban 21 személy részére jogi tanácsadással szolgáltak.

Ugyanez történt 14 személy esetében gazdasági, és 60 esetben orvosi vonatkozásban. A kezdeményezés széles körben nagy elismerést váltott ki.

AUSZTRÁLIA

Cannberra-ban 2004 május 16-án alapították a St. Péter és Pál plébánián az első

és még egyedüli KCS-t Ausztráliában. A tagok egytől egyig szlovén nemzetiségűek, és erősen kötődnek hazájukhoz. A 18 tagból álló csoport havonta találkozik, és egy imacsoportot is alapítottak. Ezenkívül számos zarándoklaton vesznek részt, és egy árvaházat is támogatnak Zambiában. Az asszonyok főzési kurzusokat is tartanak, valamint szlovén ifjúsági koncerteket is rendeznek.

ECUADOR

Az Ecuadori Kolpingház renoválása befejeződött, és újra megnyílt a tagok és vendégek számára számos ajánlatával. Itt található többek között az Ecuadori Nemzeti Kolping Szövetség, könyvtár, kávézó, és négy tanterem, amely tanfolyamok, és találkozók rendezésére is alkalmas.

DOMINIKAI KÖZTÁRSASÁG

Az utóbbi hónapokban, a Dominikai Kolping Szövetség taglétszámát nemcsak növelni tudta, hanem nyilvános profilját is erősítette. Képzési aktivitását növelte, valamint rendezvényekre is lehetőség nyílt. A képzési területen EDV és nyelvi kurzusok mellett képzési ajánlatok is találhatóak kisvállalkozások alapítására. Mindezek támogatása érdekében, takarékos és hitel lehetőségeket is biztosítottak. Kedvező visszhangra talált Bonaóban, a szervezett békemenet, amely elsődlegesen az országban tapasztalható erőszak ellen irányul, és amelyen több száz községi politikus is részt vesz. Bonaóban az éppen most elkészült Kolpingházban, nemcsak a szervezet központja található, hanem számos képzési helyiség, és vendégszobák. A Dominikai Köztársaságban, 14 Kolping Család található jelenleg, 678 taggal.

INDIA

A Tsunami katasztrófa első fázisa amely az azonnali intézkedéseket tette szükségessé, gyakorlatilag befejeződött, Ezek voltak, az új halászati hálók beszerzése, iskolák rendbehozatala, ideiglenes szállások létrehozása, és élelmiszerek beszerzése. 2005 augusztusától mind-

ez megváltozott, és egészen más területeken folytatódott az élet továbbvitele. Így többek között a lakóházak kijavítása, és mint alternatív megoldásként, más jövedelem források megnyitása, mert a halászat már nem ugyanaz mint a katasztrófa előtt. A további tényezők, haszonállatok tartása, üzletek és műhelyek nyitása, amelyek hozzávetőleg már 2940 családon segítettek.

INDIA

Marthandam egyházmegyében, ahol 52 Kolping Család található több mint 1000 taggal egy egészen új projekt megvalósításához kezdtek. Ez a terület a legszegényebb társadalmi réteghez tartozik, és nem rendelkeznek sem földterülettel, sem pedig annak megmunkálásához szükséges eszközökkel. Így a

vezetőség egy teljesen új megoldáshoz kezdett, amely nem más mint aranyhalak tenyésztése, amely jelenleg 100 család részére tud életfeltételeket teremteni. A felvevő piac elsősorban vendéglők, nyilvános épületek, és privát akváriumok szükségleteit tudná ezzel ellátni. Miután a hazai beszerzési forrás eddig sem állt rendelkezésre, így Singapurból, és Thai földről kellett ezeket eddig megvásárolni. Az új projekt segítségével, egy aranyhal tenyésztő állomást rendeztek be, amelyhez a tenyésztési ismereteket kellett elsajátítani, a fajták elkülönítésével, valamint akváriumok építését, és a szükséges kereskedelem kialakítását.

Mindehhez hitelre volt szükség, és csak ezt követően kerülhetett sor az említettek megvalósítására. Ezzel viszont havonta rendszeres bevételre tudtak szert tenni.

Vadkerti Várnapok

Egyszer volt hol nem volt, van egy Érsekvadkert nevezetű vármegye, annak egy Kolping Családjá, és annak a két kezemen meg sem tudom számolni mennyi ifja.

Egyszer biza a három idősebbik vitéz arra gondolt meg kéne leckézteni az ifjakat.

Tudták, hogy már az előző években milder várát meghódítottak, így arra jutottak ha a vitézek nem mennek a várhoz a várat hozzák ide a Kolping udvarba.

A megmérettetés meg is lett hirdetve a környező vármegyékben, így nagy létszámú érdeklődők jöttek Romhány, Csolnok vármegyéből. Százhalombattáról biza csak egy vitéz mert eljönni. A három furfangos ifjú igazi leckét adott az A és B osztályba sorolt vegyes csapatoknak.

Első feladatunk az összetartás volt, ami abban jelentkezett, hogy a Vadkerti vármegyében el kellett menni egy extrém helyre és osztályfotót kellett készíteni. A nagy hőséget a vértjeink nem bírták, így a hűvösebb Kolping házban folytattuk a megmérettetést. Ez után iskolapadba ültettek minket. Jött az angol, a matek, a latin, a hittan és az irodalom után a történelem. Ezek elméleti feladatok voltak, amíg az okos vitézek fejében pörögtek az agykerekek, addig a csapat másik része aki a művészetben volt érdekelt testfestést és címerkészítést végzett. Mikor a vértjeink nem voltak már forrók és az idő is lehült kissé, kimentünk az

udvarra a várainkhoz. Ekkor következtek a gyakorlati feladatok. Ügyes kezűek elkészítették a vár makettjét, az énekzene rejtvényt is megfejtettük, majd a darts dobásnál a legjobb célba lövők jeleskedtek.

Testnevelés tantárgy magába foglalta a labdajátékokat (Dekázás, tollaslabda, pókfoci).

Még kettőkor a hatalmas hőség miatt aggódtunk, ötkor már az eső elől menekültünk várainkba. Az időjárás nem akadályozta meg a két osztály küzdelmét és jókedvét. Az utolsó feladat nagy örömré vízbomba dobálás volt. A szervező vitézeken lehetett egész délutános agressziót kiélni. Mindenki a feladatoktól kifáradva, elkezdett segíteni készülődni az esti lakomára. Az étel szokás szerint paprikás krumpli volt.

Eredményhirdetésen a B osztály vitézei örülhettek jobban, mert az idei év ügyesebb és okosabb osztálya ők lettek.

A másik osztály sem csüggedt el, mert ők is gazdagodtak örömmel, új barátokkal és egész délutános együttléttel.

A vacsora után kareoke-val zártuk az estét. Itt mindenki elénekelhette a maga nótáját. Másnap gazdagabban ébredtek és várják a következő együttléteket.

Reméljük a három idősebbik vitéznek maradt lelkesedése és kedve a következő megmérettetésre, mert Németország tartományának Augsburg vármegyéből jelezték érdeklődésüket.

Köszönünk mindent Arminak, Balázsnak és Csabinak.

EGY IFJÚ VITÉZ

A PÉCS-KERTVÁROSI SZENT ERZSÉBET KOLPING CSALÁD LÁTOGATÁSA LENTIBEN, A SZENT MIHÁLY KOLPING CSALÁDNÁL

2006. július 15-én szombaton a lenti (Zala megye) Szent Mihály Kolping Család meghívására 14-én útnak eredtünk Pécsről 3 autóval. Nagyon örültünk a lehetőségnek, hogy a rokonság révén kialakult kapcsolatot kibővíthetjük a két család között.

Lenti nincs közel Pécshez, ezért korán indultunk, de vidáman érkezünk meg 10 óra körül a Lenti-Szombathelyi kultúrházba. Itt nagy szeretettel fogadtak bennünket, terített asztallal vártak, kecskesajt és citromos bodzaszörp volt a finom csemege.

A két család közötti bemutatkozást, ismerkedést, majd az ajándékok átadását követően a Prézes atya, az elnök és Lenti város polgármester köszöntése hangzott el. Várpalotáról is jöttek néhányan Zugor János és Emi társaságában, őket már ismertük és mindannyian nagyon örültünk a viszontlátásnak.

Ezután sétára indultunk és megnéztük a temetőben az 1700-as évek végén készült fa haranglábat. Majd hosszabb gyaloglás után egy Mária szobrot tekintettünk meg, amely egy erdőszélén álló hatalmas fán volt elhelyezve. Ehhez a szoborhoz legenda is fűződik: egyszer belecsapott a fába a villám, mindkét oldalát érte, de a szobrot kikerülte. Mindig friss virág van előtte.

Visszasétáltunk a kultúrházba, majd kocsival a városba mentünk. A nemrég felavatott Idősek Otthonát látogattuk meg, amelyet a Kolping Szövetség üzemeltet. Itt is szeretetteljes fogadtatásban részesültünk, hűsítővel, süteménnyel kínáltak bennünket, ismertették az otthon működését. Az emeleten a nagy napl mellett kápolnát is kialakítottak.

Aztán egy rövid városnézést követően ebédelni mentünk, ahol a Prézes atya már várt bennünket. Nagyon finom ebédet kaptunk, amit áfonya torta koronázott meg. Elbúcsúztunk a várpalotaiaktól, akiknek előbb kellett hazaindulniuk és a Prézes atya meghívására a templomba mentünk. Az atya ismertette a Szt. Mihály plébánia templom történetét, majd elcsendesedtünk és rövid elmélkedéssel zártuk a látogatást.

Ezt követően a polgármester úrtól kaptunk vendégjegyekkel bementünk a fürdőbe. Csodálatos élményben volt részünk, nagyon szép a fürdő.

Minden jónak vége szakad egyszer: nehezen váltunk el egymástól, de elérkezett a búcsúzás ideje. Reméljük, hogy viszontlátogatnak bennünket a lenti testvérek és ezúton is köszönjük nekik a pompás vendéglátást.

Szent Erzsébet Kolping Család
Pécs-Kertváros

A 2006. évi gázrátámogatással összefüggésben az alábbi észrevételeket küldte be Kanyik Csaba a letenyei Idősek Otthonának vezetője. Kolping tagságunk nyugdíjas tagjainak hasznos tanácsokkal szolgálhat

A fogyatékos személyek szempontjából hátrányos a jogosultság alapjának meghatározása¹

A lakossági földgáz meghirdetett ára 2006 augusztus 1-jétől 30 százalékkal nőtt, és ehhez egy új típusú szociális támogatási rendszer társult, amely alapján a támogatott körbe tartoznak azok a családok amelyek súlyos fogyatékkal élő személyt gondoznak és nevelnek.

A gázár támogatásra jogosult aki fogyatékosági támogatásban vagy magasabb összegű családi pótlékban részesül, de csak személy, amennyiben háztartásában - az éves háztartási célú gázfogyasztás meghaladja a törvényben meghatározott mértéket², és az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 200%-át, egyszemélyes háztartás esetén 300%-át.³

Problémát jelent, hogy a gyakorlatban a fogyatékos személyeknek csak egy szűk köre részesül a támogatásban, így ezen a támogatás a súlyosan fogyatékos személyek szempontjából nem segíti az esélyegyenlőséget mivel nem egységesen járul hozzá a súlyosan fogyatékos állapothól eredő társadalmi hátrányok mérsékléséhez.

A fogyatékosági támogatást csak a súlyosan fogyatékos személyek igényelhetik saját háztartásában a gázár fogyasztáshoz, azonban ellentmondásos, hogy a jogosult személyek - akiknek állapota tartósan vagy véglegesen fennáll, továbbá önálló életvitelre nem képesek vagy mások állandó segítségére szorulnak - gondozása ma nagyobb részben történik intézményes keretek között mint a saját otthonukban⁴. Így a rendeletalkotók nem vették figyelembe, hogy a fogyatékos személyek nagy része mind közvetlenül mind közvetetten kiesik a jogosultsági körből. Annak ellenére, hogy az 1998. évi XXVI. törvény, a

fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról az alapelvek között rögzíti, hogy a tervezési, döntési folyamatok során kiemelten kell kezelni a fogyatékos személyek sajátos szükségleteit, és figyelemmel kell lenni arra, hogy a fogyatékos személyek a bárki által igénybe vehető lehetőségekkel csak különleges megoldások alkalmazása esetén élhetnek.

A jelenlegi gázár támogatási konstrukció a fogyatékos személyeket ápoló és gondozó civil szervezetek szempontjából hátrányos, hiszen semmilyen támogatást nem igényelhetnek a gázár drasztikus emelkedésével párhuzamosan, mert az csak a háztartási fogyasztókra vonatkozik. (Annak ellenére, hogy a működésüket biztosító normatív hozzájárulások jogcíme, összege és a jogosultság feltétele a Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló törvény alapján 2005 évhez képest jóval kedvezőtlenebb⁵.)

A jelenlegi földgáz áremeléssel párhuzamosan nem került sor intézményi ellentételezésre. A tavalyi évben a földgáz árának 2005. november 1-jével történő drasztikus emelésével párhuzamosan került intézményi ellentételezésre, amely kiterjedt a közfeladatot ellátó közalapítványi és alapítványi fenntartású intézményekre is⁶.

Aki fogyatékosági támogatásra jogosult, mindaz jogosult lehet a gázár támogatás igénybevételére, azonban ha nem saját háztartásában él, attól elesik. Ezzel összefüggésben sérülhet a fogyatékos személyek lakóhely megválasztásához fűződő joga: az 1998. évi XXVI. törvény, a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvény kimondja, hogy a fogyatékos személynek joga van a fogyatékosságának, személyes körülményeinek megfelelő - családi, lakóotthoni, intézményi - lakhatási forma megválasztásához. Mindaz aki nem

tudja a családi lakhatási formát választani elesik a fogyatékosági támogatáshoz kapcsolódó gázár támogatástól⁷.

A civil szervezetek által a gázár támogatás kapcsán felvetett problémák
Információhiány, a tájékoztatás hiánya: azon a szervezetek, amelyek fogyatékosági támogatásra jogosult ellátottakat gondoznak, nem kaptak megfelelő tájékoztatást a gázár támogatást illetően. (Jogosultak-e a támogatásra a lakóotthonban élő fogyatékosok, a kérelmet kinek kell címezni ill. benyújtani? A lakóotthonoknak is küldtek nyomtatványt, az ellátottak megkapták az igénylőlapot -mint potenciális jogosultak - ugyanakkor a jogosultság feltételeiről számos intézményvezető nem kapott iránymutatást.

Különösen a lakóotthonok esetében volt kérdéses a jogosultság alapja és köre. Mivel a lakóotthon a fogyatékos személy önálló életvitelét elősegítő, kisközösséget befogadó lakhatási forma, ezért különösen aggályos hogy mivel a lakóotthonokban élők nem számítanak háztartási fogyasztónak, nem jogosultak a kedvezményes gázellátás igénybevételére.

Az állanú normatíva a fogyatékos személyeket állító és gondozó civil szervezetek működéséhez szükséges kiadásokat nem fedezi, a drasztikus gázár emelés anyagi helyzetüket tovább súlyosbítja.

¹Az egyes szociálisan rászorult családok 2006. évi gázár támogatása 138/2006 (VI.29.) Kormány rendelet

²meghaladja az 51 000 MJ-t.(1.500m³) de nem éri el a 170 000 MJ-t(5.000 m³)

³200%: 2006-ban 51.600 Ft, egyszemélyes háztartás esetén 300%: 2006-ban 77.400 Ft.

⁴1998. évi XXVI. törvény a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról

⁵2005. évi CLIII. Törvény, a Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről

⁶271/2005. (XII. 15.) Korm. rendelet a 2005. november 1-jei földgáz-áremelés 2005. évi intézményi ellentételezéséről

⁷Az 1998. évi XXVI. törvény, a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvény Lakóhely, 17. § A fogyatékos személynek joga van a fogyatékoságának, személyes körülményeinek megfelelő - családi, lakóotthoni, intézményi - lakhatási forma megválasztásához.

Meghívó

a Szentendrei Kolping Család Egyesület 2006. második félévi Kolping Akadémiai ismeretterjesztő előadásaira

SZERETETTEL HÍVJUK ÉS VÁRJUK AZ ÉRDEKLŐDŐKET.

Az előadások helyszíne a Kolping Ház közösségi terme. (Bejárat a Török köz felől)

2006 szeptember 16. szombat 16 óra	Professzor Dr. Bolberitz Pál pápai protonotárius: „Boldog IV. Károly király”
2006. október 21. szombat 16 óra	Dr. Losonci Miklós művészettörténész egyetemi tanár: „Október 23-a üzenete 2006-ban”
2006. november 25. szombat 16 óra	Dr. Olaffson Károly Placid főtisztelendő bencés atya: „Gulági lelkipásztorkodásom 10 éve”
2006. december 15. péntek 16 óra	Kolping karácsony: kisiskolások műsora, karácsonyi elmélkedés kötetlen, baráti beszélgetés, melyre kevés harapnivaló sütit és italt hozhatsz magaddal

Az előadások du. 4 órakor kezdődnek. Az esetleges változásokról tájékoztatást teszünk közzé.

BLANCKENSTEIN GYÖRGY
PRÉZES

DR. MAKAY LÁSZLÓ
ELNÖK

Paraszt és a csacsi

Egy nap a paraszt szamara beleesett a kútba. Az állat órákon át szánalmasan bögött, miközben a paraszt megpróbált rájönni mit is tehetne.

Végül úgy döntött, hogy az állat már öreg és a kutat úgyis ideje már betemetni; nem éri meg kihúzni az öreg szamarat.

Áthívta a szomszédait, hogy segítsenek. Mindegyik lapátot fogott és elkezdtek földet lapátolni a kútba. A szamár megértette, mi történik és először rémisztően üvöltött.

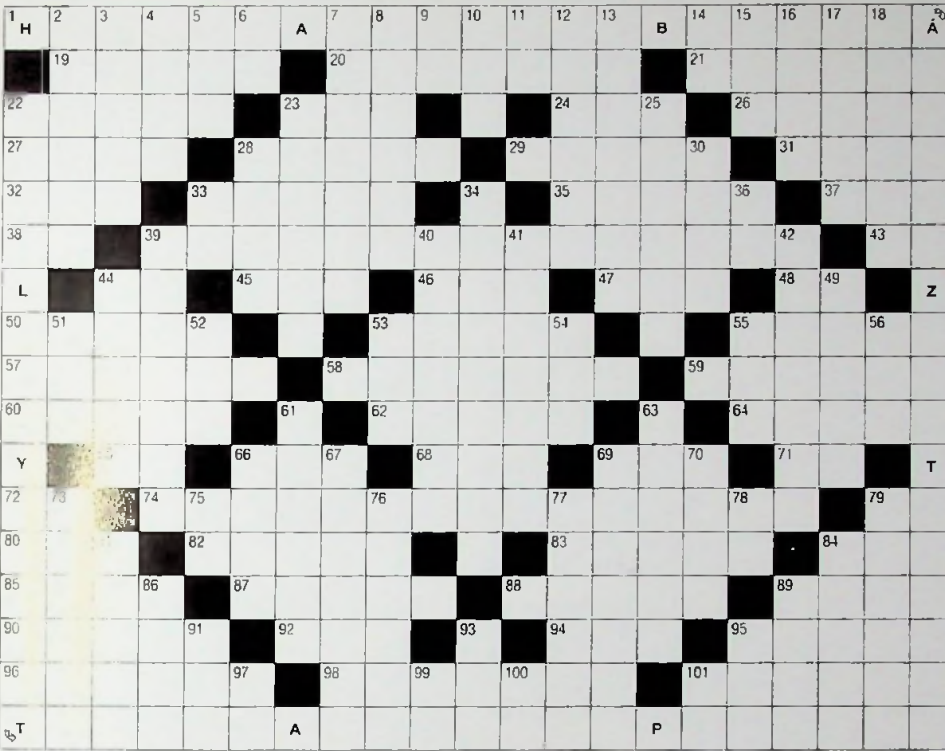
Aztán, mindenki csodálatára, megnyugodott. Pár lapáttal később a paraszt lenézett a kútba. Meglepetten látta, hogy minden lapátnyi föld után a szamár valami csodálatosat csinál. Lerázza magáról a földet és egy lépéssel feljebb mászik. Ahogy a paraszt és a szomszédai tovább lapátolták a földet a szamárra, lerázta magáról és egyre feljebb mászott.

Hamarosan mindenki ámult, ahogy a szamár átlépett a kút peremén és boldogan elsétált!

Az élet minden fajta szemetet és földet fog rád lapátolni. A kútból kimászás trükkje, hogy lerázd magadról és tegyél egy lépést.

Minden probléma csak egy lehetőség a továbblépésre. Bármilyen problémából van kiút, ha nem adod fel, és nem állsz meg! Rázd meg magad és lépj egyet feljebb.

HISZEK A MINDENHATÓ MOSOLYGÁSÁBAN

Vízszintesek: 1. A SZERZŐ GONDOLATÁNAK ELSŐ SORA. 19. Próba. 20. Bevallási lapok.

21. Inga ígéje. 22. Hivat. 23. Az orrához. 24. Világifjúsá-

gi Találkozó. 26. Régi indiai helytartó. 27. Pincskutya. 28. Esőn álló. 29. Ha ökolívó teszi, szabálytalankodik. 31. Újszülött. 32. Majdnem nyílás! 33. Ósi magyar név. 35. Fegyver. 37. Belga, luxemburgi és norvég autójel. 38. Az óra teszi. 39. Keresztény feladat. 43. Majdnem fo-

hász! 44. Tüzel. 45. Kerveál város. 46. Titán és oxigén jele. 47. Varr. 48. Hangtalan Zita! 50. Mely időtől. 53. Fürdő alkalmatosságra. 55. Francia operett szerző. 57. Életben tartó. 58. Poliamid műanyag. 59. Váltakoz. 60. Tiszta súly. 62. Orosz földesúr. 64. Bitang, kártevő. 65. OE. 66. Baszk mozgalom. 68. Buddhizmus ága. 69. Pályaudvari rövidítés. 71. Olasz folyó és alföld. 72. Európa Bajnokság. 74. December 25-e. 79. Fejetlen rém! 80. Szulfúr. 82. Integret. 83. Arcsín, franciául /TEINT/. 84. Kén, kálium és jód jele. 85. Nem múltó. 87. Műszak. 88. Melegebb égővi gyíkesalád. 89. Hírül ad. 90. Énekes, hangszeres. 92. Duplán: Heyerdahl műve. 94. ... culpa, én vétkem. 95. Kanyarítsh. 96. Nyalábolni. 98. Sóvárogtnak. 101. Szejel. **Függőlegesek:** 2. Birói döntés. 3. Családnév. 4. Ruha tartozéka. 5. Eme dolgot. 6. Üres kút! 7. Horgászó. 8. Citátum. 9. Állóvíz. 10. Tartani képes. 11. Egri Viktor. 12. Pedagógus. 13. Nem „a” bemenő. 14. Páros máka! 15. Rin – tin – ... kutyasztár. 16. Hordón ülve is kifúj-lódher! 17. Keleti hangszer. 18. Szerencsejétek. 22. A GONDOLAT FOLYTATÁSA. 23. Földre huppan. 25. Tólnai helység lakója. 28. Mohamedán cím. 30. Baltikum nép. 33. „Erre” fele. 34. A szerző neve. 36. Felég! 39. Írsmű sorozatok. 40. Színlelő, mimelő. 41. Kabinet. 42. Alaktűsa. 44. Szerencsejétek. 49. Mosóportéle. 51. Sziget, franciául. 52. Lamartine verse /két szó/. 53. Bakonyi hegy. 54. Dallam, franciául. 55. Hűve-lyes. 56. Száját tágít. 61. Olaszország. 63. Gyógymóvénny. 66. Kidolgozott kéz. 67. Névelős szatyor. 69. Daloké. 70. Szerencsejétek. 73. Használatba vett. 75. Német helyeslés, vissza. 76. Egyfajta buddhista templom. 77. Sorrendet megállapít. 78. Platina jele. 79. Rögzítette. 81. A nők összessége. 84. Szomszéd nép. 86. Halféle. 89. Rideg átlátszó anyag. 91. Férfi fehérmű. 93. Allami bevétel. 95. Szópótló. 97. Igazságügyi Minisztérium. 99. A harmadik és a második zenei hang. 100. Nitrogén és kén jele. 101. A szélein sól!

M.Gy. Kiskunhalas

a kézenfekvő

Ha ön érdeklődő, ha a jóra mindig fogékony, ha valódi baráti társaságra vágyik, ha mindig tájékozott és naprakész szeretne lenni, a megoldás kézenfekvő:

Kolping Interaktív

Mert a hazai és nemzetközi Kolping-élet friss, fontos és érdekes információival várja önt a Kolping Interaktív.

Mi megalkottuk, önnek már csak használnia kell.
Hiszen valóban kézenfekvő: Kolping Interaktív. www.kolping.hu

Figyelem!!!

Kolping honlapunkon beindult a fórum, mindenki számára elérhető.
Várjuk minél több izgalmas, naprakész téma felvitelét!

A fiatalok ebben is példát mutathatnak!

KOLPING

A Magyar Kolping Szövetség

Főszerkesztő és felelős kiadó:

Dr. Bolberitz Pál

Főmunkatárs: Lang György

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor

Lapterv és dizájn: Végh Ágnes

Szerkesztőség: 1035 Budapest,

III. kerület, Vihar utca 8.

Telefon: (+36-1) 250-1239

Fax: (+36-1) 388-7394

E-mail: mksz@kolping.hu

Interneten: www.kolping.hu

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Adományokat köszönettel elfogadunk

OTP 11703006-20422983

Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza. Ha szükséges, helyhiány miatt a kéziratokat szerkesztve közöljük.

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat, hogy az árak emelkedése miatt egy példány újság előállítási költsége: 200 Ft.

Kucsák Könyvkötészet és Nyomda Vác

A balatonfenyvesi Kolping Nyaralóház

A Kolping Nyaralóház a Balaton déli partján fekszik, 200 m-re a strandtól, kellemes, csendes környezetben. 5 külön apartmant, teraszt, egy nagy, közös, jól felszerelt konyhát és étkezőt, társalgót, egy nagy kertet és parkolót foglal magában. A kert, a terasz alkalmas esti beszélgetésekre és összejövetelekre, vagy akár egy grillparti megrendezésére.

A nyaralóház közvetlen szomszédságában álló szállodában az étkezés is megoldható kedvezményes áron, valamint a szálloda strandja szabadstrandként üzemel.

Apartmentok

A 40 m²-es apartmanok nappalijában egy kétszemélyes kihúzható ágy és étkezősarok található, továbbá klimatisált négyágyas hálószoba és fürdőszoba – tusolóval – áll a vendégek rendelkezésére.

KOLPING NYARALÓHÁZ

8646 Balatonfenyves, Iglói u.12.

Tel.: 85/361-147

Figyelem: Az előző számban téves telefonszámot adtunk meg!

MAGYAR KOLPING SZÖVETSÉG

1035 Budapest, Vihar utca 8.

Balatonfenyves, Kölcsey u. 108.

Balatoni pihenés

A Balaton Európa legnagyobb édesvízi tava, a víz mélysége helyenként eléri a 3 métert.

A víz hőmérséklete nyáron akár a 24–26 °C-ot, míg szeptemberben a 20 °C-ot is eléri.

Nyáron lehetőséget biztosít úszásra, szörfözésre, horgászásra, vizeselésre, csónakázásra, vizi biciklizésre és vitorlázásra, míg télen korcsolyázásra is alkalmas az egybefüggő jégtakarónak köszönhetően. A két part között rendszeres, menetrend szerinti kompközlekedés biztosított, így bárki meglátogathatja a Balatont körülvevő híres üdülőhelyek bármelyikét, illetve a térség nevezetességeit.